

‘ಕುಶಲವೇ ನಳನ್ನಪ. ನೀನು ಚಂದ್ರವಂಶದ ಅರಸ. ಬಾ, ಬಾ ಸಮೀಪ. ವಸುಧಾದಿಪತಿ ಏರೆಗೆನ ಮಹಾರಾಜನು ನಮಗೆ ಉತ್ತಮ ಸೈಹಿತೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ ಮಾತನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತ ನುಡಿದನು ‘ನಿನ್ನನ್ನ ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೇಡುವ ಕಾರ್ಯ’ ಒಂದಿದೆ. ಅದು ನೆರವೇರುವ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಿನ್ನನ್ನ ಕಂಡು ನಮಗೆ ಫಲ ಸಿದ್ಧಿದಂತಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ನಮಗೊಂದು ಉಪಕಾರವಾಗಿಕ್ಕೆ.

‘ಐರಾವತದ ಮೇಲೆ ಸಂಚರಿಸುವವನೇ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳು. ನರರಮನುಷ್ಯರಾದ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಸರಿಸಮಾನನೇ? ಆ ಮಾತಿರಲಿ. ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕುಮಲಗಳ ದರ್ಶನವಾದುದೇ ಒಂದು ಹರಣ. ನಿವೃತ್ತಿ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೇ.’

ಆ ನುಡಿ ಕೇಳಿದ ಶಚಿ ಅರಸನು ನಸುಗುತ್ತಾ ನಳನ್ನಪನಿಗೆ,

‘ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ರುವ ತರುಣೀಯರಲ್ಲಿಯೇ ದಮಯಂತಿ ಅತಿ ರೂಪವಂತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಒಲಿಯಿತು. ಅವಳರಲ್ಲಿಗೆ ನೀನು ಹೋಗಿ ಶ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ, ಅವಳು ನನಗೆ ಅನುಕೂಲಿಯಾಗುವರೆ ಮಾಡು. ಹೋರದು’ ಎಂದು ಹೇಳಿತ್ತು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿ ‘ತಃತ ಯಮಥಮ್, ನಾನು ದೇವೇಂದ್ರ, ತಃತ ಪರುಣ, ತಃತ ವಾಯಿ, ನಾನು ಮಾತನ್ನು ಮನಿಸು. ನಮಗೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡು. ತಃತ ಕೆಲಸ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಈ ಕ್ಷಣವೇ ನಿನಗೆ ನಾವು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗುವ ವರಪನ್ನು ನಿಡಿದ್ದೇವೆ. ನೀನು ಆ ದಮಯಂತಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಒಲಿಯುವಂತೆ ಮಾಡು’ ಎಂದನು.

(ಸರೋವ)

ಅಪ್ತ ಕಾದಂಬರಿ; ಭಿನ್ನ ಕಥಾ ವಸ್ತು

‘ಇರುವುದೇಭ್ರವ ಬಿಟ್ಟು’ (ಬಿ.ಯು. ಗೀತಾ) ಧಾರಾವಾಹಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಂತು. ಕಥಾನಾಯಿಕಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ನೋವು, ತಲ್ಲಿ, ಹಾತಾಶೆಗಳು ಅಪ್ತವಾಯಿತು. ಕಥಾ ವಸ್ತು ಸಾವಾತ್ತಿಕ ಎನಿಸಿದರೂ ಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಲೇಖಿಕೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ.

—ಶೀಲಾ ಸತ್ಯೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿ ಹರವೆ

ಸರಾಗವಾಗಿ ಒದಿಸಿತು

ಸರಾಗವಾಗಿ ಒದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಪುರುಷ ಪ್ರಥಾನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಂಬಿ ನೆಚ್ಚಿಂದ ಹೇಳಿನ್ನು ತನ್ನ ಶೈಕ್ಷಣ್ಯಪ್ರತ್ಯೇಕಿಯಿಂತೆ, ಸಾರ್ವಧಿಕಾರಿಯಿಂತೆ ವರ್ತಿಸಿ ಅವಳ ಮನದಾಳದ ಅಳಲನ್ನು ದಮನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಲೇಖಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

—ಸಂದರ್ಭ ಬೆಂಗಳೂರು, ಎಂ. ವಿಜಯ ಸುರುರಾಜ

ಅಧುತ ಕಥೆ

ಅಧುತವಾದ ಕಥೆ. ಸುಧಾ ಬಂದ ತಕ್ಷೇ ಧಾರಾವಾಹಿ ಓದಬೇಕ್ಕಿನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಓದೆಂಬುದು ಬಹಿರ್ವಿನ. ಆಗ ನನ್ನ ಮುಖಿದಲ್ಲಾಗುವ ಭಾವನೆಗಳ ಏರಿತ ಯಾರು ಗಮನಿಸ್ತೂ ರೋ? ಹುಚ್ಚಿ ಅಂದ್ರೂತಾರೋನೋ? ಅಂದ್ರೂಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮಂಥ ವರ್ಷೋ ಹೇಳು ಮಹ್ಕಳು ಗಂಡನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ನೋಡು ಕಣ್ಣೀಲಿಡ್ಡು ಇರೋವಾಗ ಈ ರೀತಿಯೂ ಒಂದು ಜೀವನ ಕಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಅನ್ನವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ಸಂತಸವಾಯ್ತು.

—ಗೀತಾ ಗಣೇಶ್ ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೆ. ಎ. ಸೌಮ್ಯ, ಮೃಷಾರು ರುಚಿಸಲ್ಲಿ ‘ಅವಳ’ ಕಥೆ ಬಡತನವಿದ್ವರೂ ತನ್ನ ರೂಪದಿಂದಲೇ ದೊಡ್ಡ ಮನೆ ಸೇರಿದ ಆಕೆ, ಮಹ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದು ಅನುಭವಿಯಾದ ಬಳಿಗೆ ಗಂಡನ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿಷ್ಠಲು ಅಥವಾ ಅವನಿಂದ ದೂರವಾಗಲು ಯಜ್ಞಸದೆ ತಾನೂ ಓಂದಿ ಹೋದದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮುಂಬಂಬಿ ಹೋಗೀಲ್ಲನ್ನೀ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ರಿಸ್ಪೇಸಿಸ್ ಕೆಲಸ ಸಿಂಬಿಡುವುದು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳ್ಲಿ ಕಥೆ ಮುಕ್ತಾಯಿಗೊಳಿಸಲು ಅರ್ಯುಕೊಂಡ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ. ನಿಷಾಂದ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿ, ದ್ವೀರ್ಘವಾಗಿ ಜೀವಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಆತ್ಮಹತ್ಯೇಗೆ ಶರಣಾದದ್ದು ನೋವು ತಂಡಿತು.

—ಡಾ. ಕೆ.ಕೆ. ಜಯಚೆಂದ್ರಗುಪ್ತ ಹಾಸನ

ಕಾದಂಬರಿ ಅಂತ್ಯ ನಿರಾಸ ತಂಡಿತು ಕಥಾನಾಯಿಕಿ, ತಂಡೆ ತಾಯಿಯರ ಮಮತೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿಂದು, ಮುಗ್ಧತೆಯ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಸ್ತತಂತ್ರ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಡ ಹೇಳುಮಗಳು ಹೇಗೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಈ, ಅವಳ ಭಾವನೆಗೊಂದು

ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಥೆ ಕೈಂ ಸ್ಮೃಲಿಯಂತೆ ಕೊನೆಗೊಂದಿದ್ದ ನಿರಾಸೆಯಾಯಿತು. ಆ ರೀತಿ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಿಸುವ, ಅಲ್ಲ ಶ್ರೀತಿಗಾಗಿ ತಡಿಯುವ ಹೇಳು ಮಹ್ಕಳಿಗೆ ಇದೆ ಗಿ ಎಂಬ ತಪ್ಪ ಸಂದೇಶ ಬೀರಲಾರದೇ? ಆತ್ಮಾತ್ಮಸ ಕುಗಿಸಲಾರದೇ? ಸಮಯ ಸಾಧಕ, ಸ್ವಾರ್ಥ, ಕುರಿ ವಿಕ್ರಮ ಕ್ಷೇಗೇ ಶಿಗದಂತೆ ಎಲ್ಲೋ ತನ್ನ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಳಂಬಿತೆ ಮುಕ್ತಾಯಿಗೊಳಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಿತ್ತು!

—ಮೀರಾ ವಲ್ಲಭ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಂತ್ಯ ಕಟ್ಟಿದಾಗಿದೆ

ಅರಂಭದಿಂದಲೂ ಧಾರಾವಾಹಿ ಹರಿವು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದ ಅಂತ್ಯ ಅಶೀ ಕಟ್ಟಿದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲದ ಹೇಳು ಮಹ್ಕಳಿಗೆ ಏನು ಸಂದರ್ಶ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಿದು. ಜೈಲಿನಂಥ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಆಧುನಿಕ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಮರಣದಂಡನೆಯೇ? ಇದು ಬಹು ಪುರಾತನ ವಿಚಾರ. ಇಂತಹ ಬಾಲಿತ ಸಂದೇಶದ ಧಾರಾವಾಹಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಪ್ರಕಟಿಸಲೇ ಬೇದಿ.

—ಸತ್ಯನ್ ಭಟ್ಟ ಬೆಂಗಳೂರು

ನಿರೀಕ್ಷಿ ಸಿರಲಿಲ್ಲ ಕಥಾನಾಯಿಕಿಯ ದುರ್ಬರ ಹತ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಕಾದಂಬರಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿ ಸಿರಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಂತು ತನ್ನತನದಲ್ಲಿ ಬಾಳ್ಳಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ ಈನೂ ಎಂಬ ಉಳಿಕೆ ನಿನ್ನದಾಗಿತ್ತು.

—ವೆಚ್. ಎಂ. ಶ್ರೀಮತಿ ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಂತ್ಯ ಖೇದನೀಯ

ಧಾರಾವಾಹಿಯ ಅಂತ್ಯ ಖೇದನೀಯ. ಕಥಾನಾಯಿಕಿ ಪತಿ ವಿಕ್ರಂ ನ ಅನ್ನೇತಿಕ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಬೇಸಿತ್ತು, ವಿಶ್ವಾಸನ ಸೇಳಿತದಲ್ಲಿ ಮುಂಬಿಯಿಗೆ ತರಲುವದು, ಬಡತನವಿದ್ವರೂ ಹೇಳಿತ್ತು. ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಂತು ತನ್ನತನದಲ್ಲಿ ಬಾಳ್ಳಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ ಈನೂ ಎಂಬ ಉಳಿಕೆ ನಿನ್ನದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ.

—ಪೂರ್ಣಿಮಾ ಮೂರ್ತಿ ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಂತ್ಯ ಬದಲಿಸಬಹುದಿತು

ಕಾದಂಬರಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಿಕೆ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ವರದಿಯನ್ನೋ ಅಥವಾ ಟಿ.ವಿ. ರಿಪೋರ್ಟ್ ಅನ್ನೋ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ‘ದೋರೆತ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಮನಿಸ್ಯರ ವಿಕ್ರಿಯವರಿಗೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಹೇಳಿ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ’ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದರೆ, ನಾಯಕಿಗೆ ಒಂದು poetic justice ದೋರೆತಾಗುತ್ತಿತ್ತು!

—ಡಾ. ಬಿ. ಎನ್. ಪ್ರಮೀಳಾಬಾಯಿ